

A Mestitz Család Borszéken

Borszéken készült a kép az 1920-as években. Én vagyok az a kicsi fehér kötényes, az első sorban. Hátul van a testvérem, Klára. Ő is fehér kötényben van, ugyanúgy van öltözve, mint én. A nővérem nagyon szép kislány volt. A másik gyerek Misi, a bátyám. Mellettem van apuka, és mögöttem van anyuka. Nem tudom, kik voltak a többiek. Egy évben egyszer, ősszel mindig kellett menni Borszékre. Apukának mániája volt Borszék, imádta ott. Volt úgy, hogy Andris öcsém hat hetes volt, és elvitt apuka Borszékre. Elég hűvös volt. Volt úgy, hogy be kellett állítani kályhát a szobába. Mi nem szerettük Borszéket, mert nem lehetett fürödni [se tó, se folyó nem volt], de ott volt a szüleink barátainak a villája, s jól eljártunk az időt. Nyaralni főleg Szovátára mentünk egy baráti házaspárral, s ott két hónapig, hat hétig üdültünk. Úgy mentünk, hogy apuka csak egy-két hétig volt velünk, s azután csak hétvégén jött ki. Kivettek egy villát, ahol négy szoba volt: egy-egy a szülőknek, egy-egy a három-három gyereknek. És mindegyik vitt egy lányt. Ők az üveges verandán aludtak és főztek, úgyhogy megvolt a teljes kényelem. Volt úgy, hogy a faluban laktunk, és a folyóval szemben, a másik parton volt Mária királynőnek a villája. Délelőtt eljártunk a Medve-tóra fürödni, délután ott volt a patak, akkor minden ismerős oda járt. Délelőtt is együtt voltunk, délután is. Aztán később már ugye, az ember saját maga választotta a helyet, hogy hova ment. Akkor is jártam ki mindig Szovátára.